

Τα 40 καράβια που οι Πελοποννήσιοι είχαν στείλει στη Λέσβο, τα καταδίωξαν οι Αθηναίοι καθώς ταξίδευαν στο ανοιχτό πέλαγος και ύστερα τα έπιασε τρικυμία που τα έριξε στα νερά της Κρήτης. Από εκεί έφτασαν σκόρπια στη Πελοπόννησο, όπου βρήκαν, στην Κυλλήνη, 13 λευκαδίτικα και αμπρακιώτικα καράβια με τον **Βρασίδα του Τέλλιδος** που είχε φτάσει εκεί, σύμβουλος του Αλκίδα. Μετά την αποτυχία τους στη Λέσβο, οι Λακεδαιμόνιοι ήθελαν να ενισχύσουν το στόλο τους και να πάνε στη Κέρκυρα όπου είχε αρχίσει εμφύλιος σπαραγμός. Οι Αθηναίοι δεν είχαν παρά μόνο 12 καράβια στη Ναύπακτο και οι Λακεδαιμόνιοι ήθελαν να προφτάσουν προτού στείλει ο εχθρός ενισχύσεις. Ο Βρασίδας και ο Αλκίδας άρχισαν να ετοιμάζονται για την επιχείρηση αυτή.

Οι ταραχές στη Κέρκυρα είχαν αρχίσει από τότε που είχαν γυρίσει οι Κερκυραίοι που είχαν αιχμαλωτιστεί από τους Κορίνθιους στις ναυτικές επιχειρήσεις γύρω από την Επίδαμνο. Τυπικά τους είχαν απελευθερώσει επειδή οι πρόξενοι είχαν δώσει εγγυήσεις 800 τάλαντα (!!!), στην πραγματικότητα, όμως, επειδή τους είχαν πείσει οι Κορίνθιοι να επιχειρήσουν να κάνουν τη Κέρκυρα σύμμαχο της Κορίνθου. Αρχισαν αυτοί να ενεργούν πλησιάζοντας τους πολίτες και προσπαθώντας να τους πείσουν ότι έπρεπε η Κέρκυρα ν' αποσπαστεί από την αθηναϊκή συμμαχία. Έφτασαν τότε ένα αθηναϊκό κ' ένα κορινθιακό καράβι με πρέσβεις το καθένα. Έγινε δημοσία συζήτηση και, μετά από ψηφοφορία, οι Κερκυραίοι αποφάσισαν να μείνουν σύμμαχοι των Αθηναίων σύμφωνα με τους όρους της συνθήκης, αλλά να διατηρούν, όπως και πριν, φιλικές σχέσεις με τους Πελοποννήσιους. Αρχηγός των δημοκρατικών ήταν τότε ο **Πειθίας**, πρόξενος των Αθηναίων. Οι πρώην αιχμάλωτοι, φίλοι των Κορινθίων, του έκαναν μήνυση με τη κατηγορία ότι θέλει να υποδουλώσει τη Κέρκυρα στους Αθηναίους. Ο Πειθίας αθώωθηκε κ' έκανε μήνυση εναντίον πέντε απ' τους πλουσιότερους αντιπάλους του με την κατηγορία ότι για να στηρίζουν τα κλήματά τους, έκοβαν βέργες από τους ιερούς περιβόλους του Διός και του Αλκίνου. Κατά το νόμο, για κάθε βέργα το πρόστιμο ήταν ένας στατήρας. Οι κατηγορούμενοι καταδικάστηκαν κ' έτρεξαν και κάθισαν ικέτες στους ναούς, ζητώντας να πληρώσουν με δόσεις το πρόστιμο, επειδή το ποσό ήταν πολύ μεγάλο. Ο Πειθίας που ήταν μέλος της Βουλής, την έπεισε να εφαρμόσει το νόμο. Οι πέντε που είχαν καταδικαστεί, δεν είχαν πια κανένα νόμιμο μέσο και όταν πληροφορήθηκαν ότι ο Πειθίας είχε σκοπό, όσο ήταν βουλευτής, να πείσει τους συμπολίτες του να κάνουν επιθετική και αμυντική συμμαχία με τους Αθηναίους, οπλίστηκαν με κοντοσπάθια, όρμησαν ξαφνικά μέσα στη Βουλή και σκότωσαν τον Πειθία και άλλους 60 βουλευτές και ιδιώτες. Λίγοι από τους οπαδούς του Πειθία κατόρθωσαν να καταφύγουν στο αθηναϊκό καράβι που ήταν ακόμα στο λιμάνι.

Μετά απ' αυτό οι συνωμότες συγκάλεσαν το λαό της Κέρκυρας και είπαν ότι τα όσα έγιναν ήσαν για το συμφέρον του νησιού και ότι τώρα πια λίγος ήταν ο φόβος να υποδουλωθούν από τους Αθηναίους. Στο μέλλον θα ήσαν ουδέτεροι και δε θα δέχονταν κανέναν από τους εμπόλεμους. Δεν θα επιτρέπαν παρά μόνο σ' ένα καράβι κάθε φορά να έρχεται και θα θεωρούσαν την παρουσία περισσότερων караβιών σαν εχθρική πράξη. Αυτά πρότειναν κι

Τα επεισόδια στη Κέρκυρα

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Πέμπτη, 06 Νοέμβριος 2008 20:25 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 06 Νοέμβριος 2008 20:28

ανάγκασαν το λαό να τα δεχτεί. Έστειλαν αμέσως πρέσβεις στην Αθήνα για να εξηγήσουν όσο το δυνατό καλύτερα τα όσα είχαν συμβεί και για να πείσουν όσους Κερκυραίους είχαν καταφύγει εκεί, να μη κινηθούν εχθρικά και τούτο επειδή φοβόνταν αντεπανάσταση.

Αλλά όταν έφτασαν στην Αθήνα οι απεσταλμένοι, οι Αθηναίοι, θεωρώντας τους επαναστάτες, τους πήραν και αυτούς, και όσους άλλους πρόσφυγες είχαν πιάσει, και τους πήγαν στην Αίγινα. Στο μεταξύ έφτασε στη Κέρκυρα καράβι κορινθιακό με Λακεδαιμόνιους πρέσβεις και οι ολιγαρχικοί που ήσαν στην εξουσία έκαναν επίθεση εναντίον των δημοκρατικών και τους νίκησαν στην συμπλοκή που έγινε. Όταν όμως νύχτωσε οι δημοκρατικοί καταφύγαν στην ακρόπολη και στ' άλλα υψώματα της πολιτείας όπου συγκεντρώθηκαν και οχυρώθηκαν. Κρατούσαν και το Υλλαϊκό λιμάνι. Οι ολιγαρχικοί έπιασαν την αγορά (γύρω από την οποία κατοικούσαν οι περισσότεροι), και το γειτονικό λιμάνι που βλέπει προς την απέναντι στεριά.

Την επομένη έγιναν μερικές μικροσυγκρούσεις κ' έστειλαν και οι δύο παρατάξεις αντιπροσώπους στην ύπαιθρο για να προσεταιριστούν τους δούλους με υπόσχεση την ελευθερία. Οι περισσότεροι από τους δούλους πήγαν με το μέρος των δημοκρατικών, ενώ 800 μισθοφόροι ήρθαν απ' την αντικρινή στεριά για να ενισχύσουν τους ολιγαρχικούς.

Πέρασε μία μέρα και μετά έγινε νέα μάχη, στην οποία νίκησαν οι δημοκρατικοί, επειδή είχαν θέσεις οχυρές και αριθμητική υπεροχή. Η μάχη κρίθηκε κατά το δειλινό και τότε οι ολιγαρχικοί φοβήθηκαν μήπως οι δημοκρατικοί επάνω στην ορμή τους κάνουν έφοδο, πιάσουν το λιμάνι και τους σκοτώσουν όλους. Για να τους εμποδίσουν έβαλαν φωτιά στα σπίτια τους και στα κοινόχρηστα κτίρια. Δεν λογάριασαν ούτε τη δική τους ούτε τις ξένες περιουσίες. Έτσι κήκαν πολλά εμπορεύματα κι αν είχε φυσήξει άνεμος θα είχ καεί ολόκληρη η πολιτεία. Σταμάτησε η μάχη και οι δύο παρατάξεις έμειναν σ' επιφυλακή όλη τη νύχτα. Μετά τη νίκη των δημοκρατικών, το κορινθιακό καράβι έφυγε κρυφά απ' το λιμάνι και οι περισσότεροι από τους μισθοφόρους έφυγαν κι αυτοί κρυφά στην απέναντι ακτή.

Την επομένη έφτασε από τη Ναύπακτο ο Αθηναίος στρατηγός **Νικόστρατος του Διειτρέφους**, με 12 καράβια και 500 Μεσσηνίους οπλίτες. Διαπραγματεύτηκε με τις δύο παρατάξεις και τις έπεισε να συμφιλιωθούν. Συμφωνήθηκε να δικάσουν τους δέκα πρωταίτιους - που είχαν άλλωστε φύγει αμέσως απ' την πόλη - και να μην πειράξουν κανέναν άλλο. Θα έκαναν σπονδές μεταξύ τους και συμμαχία με τους Αθηναίους. Αφού τα πέτυχε όλα αυτά, ο Νικόστρατος ετοιμαζόταν να φύγει, αλλά οι αρχηγοί των δημοκρατικών τον έπεισαν να τους αφήσει 5 καράβια του, ώστε ν' αποθαρρυνθούν οι αντίπαλοι τους να κάνουν κίνημα. Σ' αντάλλαγμα θα του έδιναν 5 κερκυραϊκά καράβια με δικά τους πληρώματα. Ο Νικόστρατος συμφώνησε και

τότε οι δημοκρατικοί άρχισαν να στρατολογούν τους αντιπάλους τους για πληρώματα. Αλλά αυτοί φοβήθηκαν μήπως τους στείλουν στην Αθήνα και κάθησαν ικέτες στο ιερό των Διοσκούρων. Ο Νικόστρατος θέλησε να τους καθησυχάσει και να τους πείσει να σηκωθούν απ' εκεί, αλλά δεν το κατάφερε και τότε οι δημοκρατικοί, με πρόφαση ότι η άρνησή τους αυτή να φύγουν με το στόλο, φανέρωνε ότι είχαν κακούς σκοπούς, πήγαν στα σπίτια τους, τους πήραν τα όπλα και θα είχαν σκοτώσει μερικούς που έτυχε να βρουν στα σπίτια, αν ο Νικόστρατος δεν τους είχε εμποδίσει. Βλέποντας τι γινόταν, οι άλλοι κατέφυγαν στο ναό της Ήρας, ικέτες. Δεν ήταν λιγότεροι από 400. Οι δημοκρατικοί φοβήθηκαν μήπως οι 400 αυτοί κινηθούν, τους έπεισαν να σηκωθούν από κει και τους μεταφέραν στο νησί αντίκρου στο Ηραίο, όπου τους έστειλαν και τρόφιμα.

Στο σημείο αυτό βρίσκονταν τα πράγματα όταν, την τέταρτη ή πέμπτη μέρα μετά τη μεταφορά των τετρακοσίων στο νησί, έφτασαν από τη Κυλλήνη, όπου είχαν αγκυροβολήσει μετά την επιστροφή τους από την Ιωνία, 53 πελοποννησιακά καράβια. Αρχηγός τους ήταν, όπως και πριν, ο **Αλκίδας**, αλλά μαζί του ήταν κι ο **Βρασιδης**. Αγκυροβόλησαν στα Σύβοτα, λιμάνι στην αντικρινή ηπειρωτική ακτή και, με την αυγή, ξεκίνησαν για τη Κέρκυρα.

Οι Κερκυραίοι, ταραγμένοι και φοβισμένοι με τη κατάσταση που επικρατούσε στην πολιτεία και με την άφιξη του εχθρικού στόλου, άρχισαν να ετοιμάζουν βιαστικά 60 καράβια. Μόλις ήταν έτοιμο το καθένα, το έστελναν εναντίον του εχθρού παρόλο ότι οι Αθηναίοι τους συμβούλευαν να βγουν πρώτοι αυτοί στο πέλαγος και ύστερα ν' ακολουθήσουν, συγκεντρωμένα, τα κερκυραϊκά καράβια. Καθώς ζύγωναν τον εχθρικό στόλο σκόρπια τα καράβια, δύο αυτομόλησαν αμέσως, ενώ σε άλλα, τα πληρώματα άρχισαν να χτυπιούνται μεταξύ τους. Όλα αυτά γίνονταν με πολλή αταξία. Οι Πελοποννήσιοι, βλέποντας τη ταραχή, παράταξαν 20 καράβια εναντίον των Κερκυραίων και όλα τα άλλα εναντίον των 12 αθηναϊκών. Δύο απ' αυτά ήσαν η Σαλαμινία και η Πάραλος.

Οι Κερκυραίοι, επιτιθέμενοι άτεχνα και λίγοι λίγοι, βρέθηκαν σε δύσκολη θέση. Οι Αθηναίοι από φόβο μην περικυκλωθούν, επειδή τα εχθρικά καράβια ήσαν πολύ περισσότερα, δεν έκαναν επίθεση σ' ολόκληρο το στόλο, ούτε στο κέντρο της εχθρικής παράταξης, αλλά χτύπησαν μια από τις πτέρυγες και βούλιαξαν ένα καράβι. Τότε ο Πελοποννήσιος σχημάτισαν κυκλική παράταξη και οι Αθηναίοι άρχισαν να πλέουν γύρω τους προσπαθώντας να τους προκαλέσουν σύγχυση. Όταν το είδαν οι Πελοποννήσιοι που είχαν παραταχθεί εναντίον των Κερκυραίων πήγαν γρήγορα να βοηθήσουν. Όταν ενώθηκαν τα καράβια, άρχισαν επίθεση εναντίον των Αθηναίων που υποχώρησαν με την πρύμνη. Θέλοντας να δώσουν καιρό στους Κερκυραίους να μπουν στο λιμάνι πριν απ' αυτούς, υποχωρούσαν αργά αργά μπροστά σ' ολόκληρο τον παραταγμένο εχθρικό στόλο. Η ναυμαχία τέλειωσε με τη δύση του ηλίου.

Οι Κερκυραίοι φοβήθηκαν μήπως ο εχθρός, με το θάρρος της επιτυχίας του, κάνει επίθεση εναντίον της πολιτείας ή πάει στο νησί να περισώσει τους ολιγαρχικούς που ήσαν εκεί ή επιχειρήσει τίποτε άλλο. Γι' αυτό πήραν τους ολιγαρχικούς από το νησί και τους πήγαν πάλι στο Ηραίο και όρισαν επιφυλακή σ' όλη την πολιτεία. Αλλά οι Πελοποννήσιοι δεν τόλμησαν να χτυπήσουν τη Κέρκυρα, παρόλο ότι είχαν νικήσει στη ναυμαχία. Πήραν τα 13 κερκυραϊκά καράβια που είχαν αιχμαλωτίσει και γύρισαν στην αντικρινή ηπειρωτική ακτή, στο μέρος από όπου είχαν ξεκινήσει. Και την επομένη δεν έκαναν επίθεση εναντίον της πολιτείας, παρόλο ότι οι Κερκυραίοι βρίσκονταν σε μεγάλη ταραχή και είχαν μεγάλο φόβο. Πήγαν, όμως, στο ακρωτήριο Λευκίμμη, όπου έκαναν απόβαση και ρήμαξαν τα χωράφια.

Στο μεταξύ οι δημοκρατικοί της Κέρκυρας, που είχαν πάντα το φόβο μη τους επιτεθεί ο πελοποννησιακός στόλος, άρχισαν διαπραγματεύσεις με τους ικέτες και τους άλλους ολιγαρχικούς, για να βρεθεί τρόπος να σωθεί η πολιτεία. Έπεισαν μερικούς να μπουν πληρώματα στα καράβια και κατόρθωσαν να επανδρώσουν 30. Οι Πελοποννήσιοι, όμως, αφού έως το μεσημέρι, ρήμαξαν τη γη έφυγαν. Όταν έπεσε η νύχτα πληροφορήθηκαν με φωτεινά σήματα ότι στόλος με 60 αθηναϊκά καράβια ερχόταν από τη Λευκάδα. Τα έστειλαν οι Αθηναίοι με αρχηγό τον **Ευρυμέδοντα του Θουκλέους**, όταν πληροφορήθηκαν τις ταραχές της Κέρκυρας και όταν έμαθαν ότι ο στόλος του Αλκίδα επρόκειτο να πάει στο νησί.

Οι Πελοποννήσιοι έφυγαν γρήγορα, νύχτα, αρμενίζοντας κοντά στην ακτή, και γύρισαν στις βάσεις τους. Έσυραν τα καράβια τους επάνω απ' τον ισθμό της Λευκάδα για να μη κάνουν το γύρο του νησιού και τους δουν οι Αθηναίοι. Όταν οι Κερκυραίοι πληροφορήθηκαν ότι πλησιάζει αθηναϊκός στόλος και ότι τα εχθρικά καράβια είχαν φύγει, έμπασαν κρυφά μέσα στην πολιτεία τους Μεσσήνιους που έως τότε είχαν μείνει έξω από τα τείχη. Έδωσαν διαταγή στο στόλο που είχαν ετοιμάσει, να πάει στο Υλλαϊκό λιμάνι και, ενώ τα καράβια αρμένιζαν προς τα εκεί, οι δημοκρατικοί άρχισαν να σφάζουν όσους βρήκαν από τους αντιπάλους τους. Έσφαξαν και όσους είχαν μπει στα καράβια, αφού τους έπεισαν ν' αποβιβαστούν. Πήγαν και στο ναό της Ήρας κι έπεισαν 50 ολιγαρχικούς να βγουν για να δικαστούν κανονικά και τους καταδίκασαν όλους σε θάνατο. Οι περισσότεροι, όμως, από τους ικέτες, βλέποντας τα όσα γίνονταν, άρχισαν να σκοτώνουν πένες τον άλλο μέσα στον ιερό περίβολο. Μερικοί κρεμάστηκαν από τα δέντρα και άλλοι αυτοκτόνησαν με άλλους τρόπους. Επτά ολόκληρες ημέρες, όσες έμεινε ο Ευρυμέδων με τα καράβια του, οι Κερκυραίοι εξακολούθησαν να σκοτώνουν όσους συμπολίτες τους θεωρούσαν εχθρούς. Τους κατηγορούσαν ότι θέλησαν να καταλύσουν τη δημοκρατία, αλλά πολλοί σκοτώθηκαν από προσωπικά μίσση και άλλοι, που είχαν δανείσει χρήματα, σκοτώθηκαν από τους οφειλότες τους. Ο θάνατος πήρε χίλιες μορφές και, ό,τι φρικαλέο γίνεται σ' αυτές τις περιστάσεις, έγινε στη Κέρκυρα, κι ακόμα χειρότερα.

Ενώ γίνονταν τέτοια τρομερά πράγματα στη Κέρκυρα, στις πρώτες εκείνες εμφύλιες

Τα επεισόδια στη Κέρκυρα

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Πέμπτη, 06 Νοέμβριος 2008 20:25 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 06 Νοέμβριος 2008 20:28

ταραχές, ο Ευρμέδων έφυγε με τον αθηναϊκό στόλο. Αμέσως μετά οι φυγάδες ολιγαρχικοί (είχαν σωθεί πεντακόσιοι) κυρίεψαν μερικά φρούρια από εκείνα που ήσαν στην ηπειρωτική ακτή και είχαν στον έλεγχό τους την περιοχή που ανήκε στην Κέρκυρα σ' εκείνα τα μέρη. Με ορμητήρια τα φρούρια αυτά, έκαναν επιδρομές στο νησί και προκαλούσαν μεγάλες ζημιές, τόσες ώστε έπεσε μεγάλη πείνα στην πολιτεία. Έστειλαν πρέσβεις στη Λακεδαίμονα και στη Κόρινθο ζητώντας βοήθεια για να γυρίσουν στη Κέρκυρα. Οι ενέργειές τους δεν είχαν αποτέλεσμα και τότε άρχισαν ν' αρματώνουν καράβια και να στρατολογούν μισθοφόρους. Αποβιβάστηκαν στη Κέρκυρα, 600 περίπου, κ' έκαψαν τα καράβια τους για να μην έχουν πια άλλη ελπίδα παρά να επικρατήσουν στην ύπαιθρο. Ανέβηκαν στο βουνό Ιστώνη, όπου οχυρώθηκαν. Από εκεί έκαναν φονικές επιδρομές εναντίον εκείνων που ήσαν στην πολιτεία και έτσι κυριαρχούσαν σ' όλη την ύπαιθρο.